

Evangelí del dissabte de la setmana II de durant l'any: incompresos pels altres

Evangelí i comentari del dissabte de la setmana II de durant l'any. “Llavors va arribar a casa; i es va tornar a ajuntar la munió, de manera que no podien ni tan sols menjar”: és la força aclaparadora de la santedat, de la vida divina, aquesta mateixa de la qual el Senyor ens vol fer partícips a tots.

Evangelí (Mc 3, 20-21)

Després Jesús va entrar a casa amb els deixebles, i tornà a reunir-s'hi tanta gent, que no podien ni menjar.

Quan els seus familiars sentiren dir el que passava, hi anaren per endur-se'l, perquè deien:

—Ha perdut el seny!

.....

Comentari

La sòbria però cuidada narració de Marc diu molt amb poques paraules: Jesús arriba a casa, però ni hi pot descansar. La munió té necessitat de sentir-lo i de demanar-li sanació com més aviat millor, com si anés a desaparèixer aviat de les seves vides. Quina força d'atracció tenia la mera presència de Jesús! Com havia de ser la seva paraula! Quina transformació

interior havien d'experimentar els que l'escoltaven amb el cor obert! És la força irresistible de la santedat, de la vida divina, aquesta mateixa de la qual el Senyor ens vol fer partícips a tots.

El cos humà no pot resistir gaire sense l'aliment. El text bíblic ens diu que Jesús no tenia fàcil ni satisfer una necessitat tan peremptòria. Però ell no tenia cap problema a acudir abans a un altre tipus d'aliment. Que bé que encaixen aquí aquestes paraules seves: «Jesús els diu: —El meu aliment és fer la voluntat del qui m'ha enviat i dur a terme la seva obra. ¿No teniu costum de dir: “Quatre mesos més i ja serem a la sega”? Doncs bé, jo us dic: alceu els ulls i mireu els camps; ja són rossos, a punt de segar! El segador ja rep el jornal i recull el gra per a la vida eterna; així s'alegren plegats el sembrador i el segador» (*Jn* 4, 34-36).

No podem saber com experimentava Jesús el pas del temps. Però sabem del seu ardor: “He vingut a calar foc a la terra, i com voldria que ja estigués encesa!” (*Lc 12, 49*). Això a alguns se'ls feia incomprendible. Entre ells, alguns dels seus parents. És dur que entre les persones que no comprenen aquest foc d'amor que bull al nostre cor es trobin alguns dels nostres parents. Però, de la mateixa manera que ens imaginem Jesús sempre acollidor i proper amb ells, nosaltres vivim la nostra fe amb la convicció que com més els podem ajudar és estant cada dia una mica més a prop del Senyor, fent-los així partícips, amb el nostre amor i la nostra pregària, dels dons que Jesús ens ofereix i als que intentem correspondre amb humilitat i agraïment.

Juan Luis Caballero // Photo:
Raphael Renter - Unsplash

.....

pdf | document generat
automàticament des de <https://opusdei.org/ca-ad/gospel/evangelis-del-dissabte-de-la-setmana-ii-de-durant-lany-incompresos-pels-altres/>
(27/04/2025)